

Turquoisines

<http://www.rjovogels.nl/turquoise.html>

Eigenschappen: Turquoiseparkieten kunnen tot ±24 cm worden. Het verschil tussen beide geslachten is bij deze vogels makkelijk te zien. De mannetjes hebben een rode schouderbalk op de vleugel welke bij de poppen ontbreekt. Verder zijn de kleuren van de poppen niet zo intensief als bij de mannen. De turquoiseparkiet is één van de weinige parkieten waar de pop een witte streep aan de binnenzijde van de vleugels heeft; dit is al aanwezig bij de jonge poppen dus het sexen van de jongen is vrij simpel.

De turquoiseparkiet behoort tot de vogelsoorten die zonder moeite met andere vogels in één volière gehuisvest kunnen worden. Ze hebben een zacht karakter en verdragen heel veel van andere vogels. Een enkele turquoiseparkiet houden kan ook, maar parkieten zijn nu eenmaal groepsdieren zodat daar de voorkeur niet naar uitgaat. Meerdere koppels turquoiseparkieten in de broedtijd in één volière of vlucht zal onrust veroorzaken.

BEHUIZING: Turquoiseparkieten zijn bijzonder goede vliegers en hebben daarom behoefte aan ruimte. Niet zo zeer in de hoogte of breedte maar zeker de lengte van de vlucht of volière is van belang. Het zijn geen klimmers, alle afstanden worden vliegend gedaan. De volière is goed te beplanten daar ze niet slopen zoals andere kromsnavels nog wel eens willen doen. Ook binnenshuis zijn ze te houden in een kamervolière of een flinke kooi, maar zoals eerder aangegeven dienen ze dan wel van tijd tot tijd de vleugels te kunnen strekken.

Turquoiseparkieten zijn tegenwoordig gehard en kunnen 's winters gewoon buiten blijven. Wel dienen ze de beschikking te hebben over een droog, tocht- en vorstvrij binnenhok. Het bijverwarmen van het binnenhok is dan ook niet nodig.

VOEDING: Grof parkietenvoer kan als basis gegeven worden maar er zijn gelukkig fabrikanten die een speciale Neophema-mengeling in het assortiment hebben opgenomen. Witte Molen is één van die fabrikanten. Deze speciale mengeling is aan te bevelen omdat de Neophema bekend staat om de spijsverteringsproblemen. Groenvoer zoals andijvie, jonge spinazie, sla etc. kan ook goed gegeven worden evenals fruit zoals

appels. Was het wel eerst goed af met het oog op de middelen die gebruikt worden tegen insecten. Wees niet te royaal met het verstrekken van groenvoer omdat dat ongetwijfeld tot darmproblemen leidt. Verder wat trosgierst zo nu en dan als lekkernij tussendoor wordt gewaardeerd door de vogels. Grit, sepia en soortgelijke producten moeten net als vers water altijd tot de beschikking van de vogels staan.

ACTIVITEITEN: Turquoise parkieten zijn zoals eerder aangegeven hele rustige vogels. Overdag zijn ze niet echt actief. Vaak zitten ze dan een beetje te sukkelen op een stok. In de ochtend en in de avond zijn ze

echter wel actief. Ze vliegen dan veel door de volière of scharrelen wat over de grond op zoek naar snavelkost. Turquoiseparkieten maken geen herrie, het geluid wat ze produceren is een zacht soort gefluit. De splendidparkiet is (gelukkig) ook geen sloper. De volière kan om die reden goed van hout gemaakt worden en behoeft geen extra bescherming tegen de snavels. Planten laten ze ook met rust, uitzonderingen daar gelaten.

KWEEK: Huisvest een koppel turquoiseparkieten apart in een volière of vlucht voor de beste kweekresultaten. Het broedblok dient een bodemoppervlak te hebben van 20 bij 20 cm, de hoogte kan variëren van 30 tot 35 cm. Het invlieggat dient een diameter te hebben van 6,5 cm. Deze blokken zijn goed zelf te maken maar zijn ook kant en klaar in de handel te verkrijgen. Turquoiseparkieten maken geen nest (zoals de meeste parkieten soorten dat ook niet doen), maar leggen de eieren zo op de bodem of op een iets vochtige ondergrond. Deze kan gemaakt zijn van bijvoorbeeld zaagsel of turfmoalm, maar ook de beukensnippers zijn droog te gebruiken. Er worden zo'n 3 tot 6 eieren gelegd (om de dag 1) welke door de pop in 18 tot 20 dagen worden uitgebroed. De man voert de pop gedurende de tijd dat zij de eieren bebroedt. Als de jongen zo'n 4 tot 5 weken zijn vliegen ze uit. Ze kunnen dan nog niet zelfstandig eten en worden nog twee weken door de man gevoerd. De pop begint dan vaak aan een tweede nest. Na het tweede nest kunt u de broedblokken beter weghalen met het oog op de conditie van de ouders. Een goed kweekkoppel kunt u beter niet scheiden. Ze vormen vaak een paar voor het leven.

MUTATIES: Er zijn diverse mutaties bekend van deze schitterende vogel. Naast de wildkleur zijn er de roodbuik/roodborst, Oranjebuik/borst, Geel, Opaline, Rubino, Lutino, Grijs en cinnamon, ook zijn er dan nog de tussenvormen.